

Două din opt

OPT FEMEI de Robert Thomas ● TEATRUL "TOMA CARAGIU" din PLOIEȘTI
 ● Data reprezentației: 22 mai 2000 ● Regia: Claudiu Goga ● Scenografia: Sică
 Ruseșcu ● Distribuția: Lucia Ștefănescu (Mămy), Ana Bart (Louise), Carmen
 Ciorcilă (Chanel), Paula Ionescu (Gaby), Nadiana Sălăgean (Suzon), Raluca
 Zamfirescu (Augustine), Iulia Popescu (Catherine), Oxana Moravec (Pierrette).

Opt femei este una dintre acele piese pe care directorii de teatru le scot la iveală (din mână, de la naftalină etc.) atunci când speră să împuște doi iepuri dintr-un foc: să le dea de lucru (să le închidă gura etc.) actrițelor din subordine, știut fiind că roluri feminine "grase" nu sunt prea multe în dramaturgia universală, și să mai salte puțin planul de încasări al instituției, fiindcă un asemenea titlu sună promițător în urechile "maselor". Nu știu - chiar ar fi interesant de aflat - în ce măsură sunt atinse în realitate obiectivele de mai sus; personal, am încetat de mult să mai am prejudecăți în privința textelor "ușurele": de ce să nu fie jucate, dacă oamenii

se simt bine lucrându-le sau privindu-le? Totuși, atunci când în repertoriul unui teatru "dramatic" acest gen de texte tinde să capete un loc foarte comod - așa cum, am impresia, se întâmplă la Ploiești -, parcă nu e totul în ordine. Dar fiecare pasăre...

De obicei, spectacolele acestea reprezintă sarcina de serviciu a cutărui regizor (sau actor "cu experiență") care nu le poate refuza. Nu e cazul lui Claudiu Goga, director de scenă aflat în ascensiune profesională (și socială), "împrumutat" acum de la Brașov, unde este angajat. Nu am de gând să-l dăscălesc pe tânărul Goga pe tema așteptărilor înalte pe care le are față de el patria cea mică, adică "breasla" teatrală; nu pot decât să-l felicit pen-

tru că a sesizat atât de repede diferența dintre iluzie și realitate în meseria pe care și-a ales-o. Mai pot să-i sugerez ca, în atare situații, să ia exemplul colegului său mai vârstnic, Alexandru Tocilescu, renumit, la vremea tinereții, pentru felul cum izbutea să facă bici din orice; îl sfătuiesc, cu alte cuvinte, să-și lase cu totul libere imaginația și apetitul ludic, pentru că astfel va avea incomparabil mai multe șanse de a izbuti, pe un text oarecare, un spectacol vioi, amuzant, plăcut. Lucru care, de astă dată, nu i-a prea reușit, deși montarea sa ploieșteană este, altminteri, decentă. Adjectivul se potrivește și interpretării, din rândurile uniforme ale actrițelor localnice sau invitate ieșind, prin plasticitatea cu care își înfățișează eroinele, numai Raluca Zamfirescu și, parțial, Oxana Moravec. Să sperăm că din greșeli se învață - dar nu prin repetiție!

Alice Georgescu

foto: Mihail E. Cratofil